

Un partie de campagne

J.C. Romaguera

Fins fa poc temps, l'anàlisi d'aquesta pel·lícula de Jean Renoir ha estat condicionada per suposicions confuses, falses conjetures. Des de sempre, s'ha parlat, per exemple, del fet que *Partie de campagne*, a causa de la seva curta durada –39 minuts aproximadament– ha estat considerada una obra inacabada dins la filmografia del cineasta francès, com un simple esbós de les seves autèntiques pretensions.

El seu complicat rodatge, que patia greus problemes de pressupost, la realització precipitada del final de la pel·lícula, per mor de les constants

amenaces de pluja, l'abandó de Renoir del rodatge, provocat pel compromís adquirit per a la filmació de *Le bas-fons*, la seva posterior pel·lícula, i la seva despreocupació a l'hora d'acabar-la –el muntatge final va ser realitzat per l'*script* Margueritte Houllé– han convertit en al·lusió tòpica el fet de considerar *Partie de campagne* una obra no tan sols inacabada sinó també imperfecte.

En primer lloc, cal recordar que aquest film és l'adaptació d'un relat molt curt de Guy de Maupassant, que ens conta l'excursió al camp que realitza una família parisenca, formada pel quincallaire Mr. Dufour, la seva esposa Juliette, la seva filla Henriette, el seu futur gendre Anatole i la seva sogra. Durant la seva visita campestre, mare i filla, Juliette i Henriette, seran seduïdes per dos *canottiers*, el malencònic Henri i el gojós Rodolphe. L'única diferència destacable respecte de l'obra de Maupassant la podem trobar en el pròleg i l'epíleg. En primer lloc, el conte descriu detalladament la sortida de Dufour i la seva família, mentre que Renoir inicia el film just quan els protagonistes arriben al camp i es disposen a esmorzar copiosament, mentre que, en segon lloc, en un breu moment de l'epíleg es conta com el *canottier* Henri visita la residència urbana de Dufour, on es troba amb la mare, qui li envia records pel seu company Rodolphe. Aquestes escenes pa-

risenques foren els únics moments no inclosos en la pel·lícula a causa del rodatge inacabat.

L'any 1994, coincidint amb el centenari del naixement de Jean Renoir, es produí en els arxius de la Cinémathèque Française un descobriment transcendental per entendre el procés de gestació de *Partie de campagne*: una sèrie de caixes contenien tots els plans no inclosos en el muntatge final de la pel·lícula. Són aquests els autèntics esbossos, reveladors de la manera de treballar de Jean Renoir, que testimonien els dubtes constants, els errors i la meticuloses correccions, durant el procés d'elaboració d'aquesta obra. Aquest descobriment ensorrà definitivament la llegenda d'una pel·lícula com aquesta, considerada com a obra inacabada, però també ha ensorrat un dels altres judicis que se li ha aplicat a l'hora de parlar de la pel·lícula: la improvisació.

La sensació que provoca la visió i la revisió constant d'una pel·lícula com *Partie de campagne*, és precisament una sensació de senzillesa, naturalitat i espontaneïtat que resulten habituals en la filmografia de Renoir. Sembla, en definitiva, com si tots i cada un dels plans de la pel·lícula estiguessin filmats amb una sola presa, de manera que no resten marques d'un treball previ en la preparació de la posada en escena. Però no deixa de ser aquesta una sensació aparent, una impressió assolida pel mestre Renoir qui, malgrat que treballà el més mínim detall del treball dels actors i la planificació de la pel·lícula, sap transmetre aquesta sensació de lleugeresa, de desimboltura.

Partie de campagne és, en definitiva, una demostració més de la magistral habilitat per aconseguir que a través de l'elaboració de l'artifici es produeixi la transmissió de l'autenticitat. De nou, com és habitual al llarg de tota la filmografia renoiriana la fricció entre la realitat –en aquest cas l'esplendor de la naturalesa– i l'artifici –la marcada empremta teatral de la posada en escena, amb el caràcter caricaturesc d'algunes interpretacions, la perspectiva frontal d'algunes escenes i les entrades i sortides de personatges– aconsegueix revelar la veritat de la naturalesa humana. ■